

РЕШЕНИЕ

№ 2998

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 20.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9836** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-459/09.08.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал.5 и ал.7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.3.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на Решението [фирма] да продължи процедурите за присъединяване и да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и за условията за присъединяване“ на Д. Д. Т. за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII-111, кв. 9, [населено място], общ. С., обл. С., за който присъединяването е отказано със Становище № 4363528/25.01.2018 г.1; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението на КЕВР като постановено при съществено нарушение на процедурата и противоречие с материалноправни разпоредби на Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на

производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), по съображения подробно изложени в жалбата. Релевира се, че решението е незаконосъобразно, немотивирано и необосновано, като хронологическото описание на събитията и буквалното приповтаряне на тезата на жалбоподателя не можело да се приеме за мотиви. Фактите изобщо не били изследвани, като не бил направен подробен анализ на състоянието на мрежата в процесния район, а само с едно изречение са игнорирани резултатите от направеното от страна на жалбоподателя задълбочено проучване на състоянието на електрическите съоръжения в района, като не били обсъдени възраженията им. Сочи се, че практиката на Върховния административен съд (ВАС) е еднозначна, че липсата на мотиви представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като съдът е лишен от възможността да извърши контрол за законосъобразност на процесуалното действие и да прецени значението му за законосъобразността на процедурата. Изтъква се, че са извършили проучване по искането на Т., като изчисленията на режимните параметри на мрежата са показали, че поради изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „К.“, който захранва трафопост ТП в [населено място], Ф. не може да бъде присъединен, без да се извърши съществена реконструкция на това електрическо съоръжения, противното би създадо недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, която се доставя чрез тези съоръжения до обектите на потребителите в района на [населено място]. Поради тази причина отказали да присъединят обекта в заявения от Т. срок, като са я уведомили, че евентуална реконструкция на тези съоръжения може да бъде планирана след пет (5) години (чл. 90, ал. 1 Наредба № 6). Според жалбоподателят, задължението им за присъединяване на производители на електрическа енергия към оперираната разпределителна електрическа мрежа не е безусловно, цитирайки нормативни актове и конкретни разпоредби.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Претендира разноски, съгласно списък. В писмени бележки, излага подробни аргументи относно некредитиране на заключението на вещото лице, изтъквайки четири причини: вещото лице използвало отдавна отменен стандарт при изготвяне на заключението /действащ Стандарт EN 50160/2010, който заменя БДС EN 50160/2006 /отм./, считано от 16.9.2010 г./; генериращите стойности, които посочило като база на изчисленията са били грешни; изчисленията по част IV-6 също били очевидно грешни; от текста на заключението явно личала предубедеността, с която в.л.Т. подходил към поставената му задача. Излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Моли обжалвания административен акт да бъде отменен изцяло.

Ответникът- КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Заинтересованата страна Д. Д. Т., редовно призована, не се явява, не се представлява, не взема становище по жалбата.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-159/05.04.2019 г., на Д. Д. Т.

срещу Становище № 4363528/25.01.2018 г., издадено от [фирма], с което е отказано определяне на условията за присъединяване за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII -111, кв. 9, [населено място], Общ. С., по Заявление с вх. № 8061360/12.12.2018 г. на Т..

Със Становище № 4363528/25.01.2018 г., издадено от [фирма] /л.35,36/, електроразпределителното дружество уведомило Д. Т., че след извършено проучване на условията и начина на присъединяване на електрическата централа, на основание чл.90, ал.1 Наредба №6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи „към настоящия момент няма възможност за присъединяване на заявения обект към електроразпределителната мрежа“. Посочено е в същото, че съществуващият въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, който охранява ТП в [населено място], където се намира обектът на жалбоподателя, „е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности и без съществена реконструкция на същия, присъединяването на нова Ф. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените към него клиенти.“ Проучванията не показвали предстоящо развитие на потреблението в района в следващите 5 години, поради което и не се предвиждала реконструкция на съществуващите съоръжения., която да осигури възможността за присъединяване на нови генераторни мощности. Предвид това и във връзка с чл.90, ал.1 Наредба №6 [фирма] предлагат на Т. нов срок за договаряне след 2024 г.

С писмо изх. № Е-11ИН-00-159/15.4.2019 г. /л.32/ Комисията за енергийно и водно регулиране изисквала на основание чл.143, ал.4 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба №3/ е изисквала от [фирма] в 7-дневен срок да дадат становище по жалбата на Д. Т. срещу отказа за проучване и предоставяне на условия за присъединяване на обект фотоволтаична централа, предвидена за изграждане в имот УПИ ХХII-111, кв.9, [населено място], общ С., както и преписката по жалбата.

На 24.04.2019 г. [фирма] депозирал отговор с вх. №Е-11ИН-00-159/24.04.2019 г. в КЕВР /л.30-31/, като не е приложено становище по конкретната жалба на Т. и преписката.

С атакуваното Решение № Ж-459/09.08.2019 г. /л.13-15/ на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), на основание чл. 22, ал. 1, ал.5 и ал.7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.3.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на Решението [фирма] да продължи процедурите за присъединяване и да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и за условията за присъединяване“ на Д. Д. Т. за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII-111, кв. 9, [населено място], общ. С., обл. С., за който присъединяването е отказано със Становище № 4363528/25.01.2018 г.1; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им. Решението е прието след изготвен доклад от 02.08.2019 г. на работна група, дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР /л.24-26/ и решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 09.08.2019 г., обективирано в Протокол №142 от

09.08.2019 г. /извлечение от протокол- л.18-23/.

По делото е приета Съдебно-техническа експертиза, от заключението на която е видно, че след анализ на компютърната симулация, проведена от [фирма] и с техен софтуер вещото лице установило, че няма данни за режим на работа на ЕЕС при нива на напрежението извън стандарта БДС EN 50160 и с влошено качество на изследваната В. 20 kV „К.“, както и на ниво НН (при $U_n = 0,4 \text{ kV}$), по отношение на допустимото отклонение на напрежението по БДС, доколкото измененията на напреженията са в допустимите граници от 10%, както за ниво СрН, така и за ниво НН. Присъединяването на ФВЕЦ в [населено място] с максимална инсталирана мощност 30 kWp към стълб 4 на ВИ 3, ТП/БКТП „Изток“, КЛ/В. „К.“, п/ст „Речица“ е напълно допустимо по стандарт БДС EN 50160, съгласно приложената компютърна симулация, изготвена от [фирма].

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт- Решение № Ж-459/09.08.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение и за бланкетност на изложените в него мотиви. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), както и в издадената Лицензия за разпределение на електрическата енергия №Л-140-07/13.08.2004 г.

Жалбоподателят притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004г. /л.96-112/, издадена от ДКЕВР на „Е. България Е.“, праводател на ЕР Юг, според която на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение №1, както и му въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността по разпределение на

електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията. Съгласно т.2.б. от Лицензията, през срока ѝ на действие Лицензиантът осъществява правата и изпълнява задълженията: Да транспортира електрическата енергия през мрежата в съответствие с действащото законодателство; Да експлоатира и поддържа съществуващата мрежа, да изгражда нови елементи от мрежата с цел нейното развитие за осигуряване непрекъснато и ефективно транспортиране на електрическата енергия до потребителите в съответствие с одобрения бизнес план; Да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическата енергия, разположени на територията на лицензията и др. Според т.3.4.1. Лицензиантът е длъжен да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията по закона. В т.3.4.4. е предвидена възможност да откаже присъединяване към мрежата само в случаите, посочени в ЗЕ и в Наредбата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/. Отказът е мотивиран, като се посочват причините за него и срокът за осъществяване на присъединяването.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ”.

Съгласно чл. 87, ал.1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа.

Съгласно чл. 90, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В ал.2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ /обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ/. В чл.91, ал.1 от Наредба № 6 /в приложимата редакция/ е визирано, че [javascript:y1\(\)](#) Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Съгласно ал.2 на чл.91 в случаите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ операторът да

извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32.

По делото не е спорно, че Д. Д. Т. е подала Заявление с вх. № 8061360/12.12.2018 г. за проучване условията за присъединяване на обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII -111, кв. 9. [населено място]. Общ. С.. Т. е приложила и нужните документи, приложени по делото /непредоставени от ЕР ЮГ на КЕВР/, видно от които несъмнено посоченият обект попада в границите а урбанизираната територия.

Безспорно, по това заявление [фирма] се е произнесло със Становище № 4363528/25.01.2018 г., с което е отказало определяне на условията за присъединяване за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII -111, кв. 9, [населено място], Общ. С., и предложило нов неопределен срок за договаряне след 2024 г.

Правилно от КЕВР е прието в оспорения административен акт, че Становище № 4363528/25.01.2018 г. на [фирма], представлява отказ на основание чл.90, ал.1 Наредба №6, а не становище за присъединяване.

В случая, дружеството [фирма] не е изпълнило изискванията на чл.91, ал.2 от Наредба № 6, тъй като дори да е извършило проучване, не е определил условията, не е изготвил и предоставил писмено становище за присъединяване на лицето, а директно е отказал присъединяване.

Съдът намира, че наведените в жалбата оплаквания се свеждат до нежеланието от страна на оператора на електроразпределителна мрежа да бъде натоварен с допълнителни разходи по присъединяването на процесната Ф.. Доводите му, че ще се създаде недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, която се доставя чрез съоръженията до обектите на потребителите в района, се обориха от заключението на вещото лице, което се кредитира от съда. Дори да се приеме, че с присъединяването на спорната Ф. ще влоши качеството на доставяната електрическата енергия, респ. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените клиенти, то именно жалбоподателят е този, който е задължен да извърши необходимата реконструкция, а не да указва, че договарянето може да продължи след 2024 г.. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и разходите за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа. Задължение на Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителната

мрежа, е съгласно чл. 116, ал. 3 ЗЕ да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗЕВИ операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложи в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Вместо това ЕР ЮГ е заявило, че такава реконструкция не предстои, доколкото проучването не показвало предстоящо нарастване на потреблението в района пред следващите 5 години.

Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

В случая КЕВР е постановил законосъобразен акт. Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-459/09.08.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

